

Forslag til Dykkerlov.

Fremsat den 2. oktober 1957 af *handelsministeren*.

§ 1.

Enhver, der erhvervsmæssigt udfører dykkerarbejde på dansk territorium eller fra dansk skib, skal være i besiddelse af dykkerbevis. Undtaget herfra er personer, som arbejder fra fremmed skib og hører til dettes besætning, samt personel under søværnet, for så vidt angår arbejde udført i tjenesten.

Enhver, der anvender nogen til udførelse af dykkerarbejde, er pligtig at forvisse sig om, at vedkommende er i besiddelse af fornødent dykkerbevis.

Uanset de foranstående bestemmelser kan danske skibe i udlandet anvende udenlandske dykkere uden dykkerbevis.

§ 2.

De i denne lov omhandlede dykkerbeviser, der udstedes vederlagsfrit af handelsministeriet, er følgende:

- a. *Dykkerbevis af 2. klasse*, der giver ret til udførelse af dykkerarbejde på vanddybder indtil 12 m med tunge dykkerudrustninger.
- b. *Dykkerbevis af 1. klasse*, der giver ret til udførelse af dykkerarbejde på alle vanddybder med tunge dykkerudrustninger.
- c. *Svømmedykkerbevis*, der giver ret til udførelse af dykkerarbejde med svømmedykkerudrustninger.

Ved „tunge dykkerudrustninger“ forstås enhver anden form for dykkerudrustninger end svømmedykkerudrustninger.

Opstår der tvivl om, til hvilken kategori en dykkerudrustning hører, afgøres spørgsmålet af ministeriet.

§ 3.

Til erhvervelse af et af de i § 2 nævnte dykkerbeviser kræves:

- a. at vedkommende er fyldt 21 år, men ikke 40 år,
- b. at han med tilfredsstillende resultat har gennemgået en af handelsministeren fastsat lægeundersøgelse,
- c. at han har bestået den til beviset svarende dykkerprøve ved en af ministeren godkendt dykkerskole.

§ 4.

For at bevare et dykkerbevis skal dykkeren hvert femte år til handelsministeriet indsende attest for med tilfredsstillende resultat at have gennemgået en af handelsministeren nærmere fastsat lægeundersøgelse. Fra dykkerens fyldte 60. år skal sådan attest indsendes hvert år.

Er en helbredsattest ikke fyldestgørende, inddrager ministeriet beviset.

§ 5.

For så vidt en af de i §§ 3 og 4 nævnte lægeundersøgelser giver et usikkert resultat, eller der på anden måde opstår tvivl om, hvorvidt vedkommende har gennemgået undersøgelsen med tilfredsstillende resultat, forelægger handelsministeriet spørgsmålet for sundhedsstyrelsen, der om fornødent henviser den pågældende til at lade sig underkaste fornyet lægeundersøgelse, som er vederlagsfri for den undersøgte. Ministeriet træffer derefter afgørelse i sagen.